

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá hodnocením a sebehodnocením žáků na základní škole, se zaměřením na hodnocení v distanční výuce.

Teoretická část pomocí odborné literatury vymezuje pojem školní hodnocení žáků. Analyzuje různé typy a formy hodnocení i jejich dopad na žáka a jeho motivaci k další školní práci.

Zvláštní pozornost je zaměřena na sebehodnocení žáků mladšího školního věku a na schopnost těchto žáků zhodnotit svůj školní výkon. Je zde reflektován vývoj žakovského sebehodnocení od roku 1989. Práce také poukazuje na přednosti a úskalí spojená s tímto způsobem hodnocení a představuje různé strategie, kterými může učitel žáky k sebehodnocení motivovat a vést je ke kvalitní sebereflexi.

Empirická část má charakter smíšeného výzkumu. Sleduje, jakým způsobem jsou žáci na vybraných školách hodnoceni v době distanční výuky a zda jsou vedeni k sebehodnocení. Práce zjišťuje, jak tuto problematiku vnímají učitelé a žáci. Porovnává a vyhodnocuje zkušenosti jednotlivých aktérů vzdělávacího procesu.

Výzkum je rozdělen na dvě části. První část zkoumá pomocí dotazníku postoje a názory žáků na hodnocení a sebehodnocení v distanční výuce. Žáci se prostřednictvím dotazníků snaží vystihnout klady a zápory hodnocení na dálku. Je zde kladen důraz i na to, zda mohou žáci sebereflektovat svou práci, jakým způsobem a zda jim sebereflexe pomáhá a motivuje je k dalším výkonům.

Druhá část výzkumu mapuje pomocí rozhovorů názory a postřehy učitelů na hodnocení v distanční výuce. Zkoumá, jakým způsobem učitelé k hodnocení přistupují a zda si uvědomují význam sebehodnocení pro osobnost žáka, a zjišťuje, jakým způsobem je sebehodnocení na jednotlivých školách realizováno.

Klíčová slova:

Hodnocení, sebehodnocení, žák, učitel, reflexe, zpětná vazba, motivace, distanční výuka